

SOROPTIMIST CLUB IEPER

Program Report Focus

Part I: Identification

Date submitted: 2 february 2010

Club Name: S.I.B. Ieper

Club Contact Name: Verbeke Christine

Function: Coördinator Economic & Social Development

Armentierseweg 38

B - 8902 Ieper Belgium

Phone - mobile: +32 475 77 95 59

E-mail: dervaux.verbeke@telenet.be

Project Title: Waterproject in Istalif – Afghanistan

Project Partnership :

For SI Ieper : Economic & Social Development : Christine Verbeke
Human rights : Catherine De Muynck
Environment : Christine Nuytten
Goodwill and Understanding : Marie-Ange Doolaeghe
Health : Ann Vandaele

Secretary : Ines Malysse
Adjunct-secretary : Jo De Sutter

Together with the other 6 SI clubs of West-Flanders:

Veurne
Oostende
Roeselare
Knokke-Oostkust
Brugge
Kortrijk

And together with : “Mothers for Peace” by Jennie Van Lerberghe
Martine Bossuyt

Target Group: *women and children of the city Istalif in Afghanistan*

New Project

Total money spent: 7.000 euro

Total number of hours spent: around 150 h.

Total number of persons involved:

- *Members and coördinators of the SI club Ieper together with our president Marleen Persoons and the 6 presidents of the others SI clubs of West-Flanders.*
- *In Istalif, more than 900 women have education now since “Mothers for Peace” started there in 2002.*

Part II: Description of the project:

What you did, why you did it, how you did it

What we did and how we did it:

1. The activity to gain the money:

Organisatie van de West-Vlaamse 7- hoeksvergadering op 9 maart 2010 te Elverdinge - leper met een causerie "De boerka die mijn leven vernaderde" gebracht door Martine Bossuyt

- *De leperse kunstenaar **Martine Bossuyt** wordt uitgenodigd op de 7- hoeksvergadering van de West-Vlaamse Soroptimisten clubs op 9 maart 2010, die de club leper organiseert. Zij genoot haar opleiding beeldende kunst in St. Lucas te Gent. Martine's menslievendheid hebben we in leper al leren kennen bij haar expositie "versteende kwetsbaarheid" van 1000 terracotta beeldjes in 2006, die in de Lakenhalle tentoongesteld waren. De integrale opbrengst - bijna 100.000 euro - werd toen geschonken aan het kinderkankerfonds. Zij is mede zeer begaan met de positie van de vrouw in de maatschappij. Toen zij met Jennie Vanlerberghe, de stichtster van "Moeders voor Vrede", in contact kwam en hoorde hoe schrijnend en mensonwaardig het leven van de vrouwen in Afghanistan is, wou zij zelf mee gaan op missie in mei 2007. Zij was heel gedreven en gemotiveerd om samen met Jennie Van Lerberghe het vrouwenhuis Istalif te bezoeken. Haar leven zou nooit meer hetzelfde zijn. Zij brengt ons haar ongelooflijke verhalen aan de hand van een causerie en fotoreportage over het vrouwenhuis in Istalif. Ook zal ze het project van het opnieuw boren van waterputten en aanleggen en herstel van irrigatiesystemen, toelichten.*

Elke club levert een bijdrage van 1.000 euro.

- *Verkoop van keramieken beeldjes gemaakt door de vrouwen in het vrouwenhuis van Istalif – Afghanistan, die Martine liet overkomen. De keramieken beeldjes die kunnen verkocht worden zijn blauw en groen getint. Het zijn archaische paardjes met ruit. Ze zijn ongeveer 12 cm hoog. Toen Istalif nog een toeristische trekpleister was, werden de keramieken paardjes in de vele winkeltjes verkocht. Nu komt daar geen mens meer en ook het ambacht was aan het verdwijnen. Daarom hebben we met Mothers for Peace een microkrediet gestart, een keramiekatelier en de beeldjes brengen we mee naar hier om te verkopen. De opbrengst gaat integraal naar het atelier in Istalif om materialen te kopen en de wedden van de vrouwen/meisjes te betalen. Bedoeling is uiteraard om het atelier op termijn zelfbedruipend te maken en het ambacht weer aan te leren aan meerdere vrouwen en meisjes.*

2. Samenwerking met Mothers for Peace

“Mothers for Peace” (MfP) is een internationale organisatie die vooral in de oorlog in het voormalige Joegoslavië bijzonder actief werd.

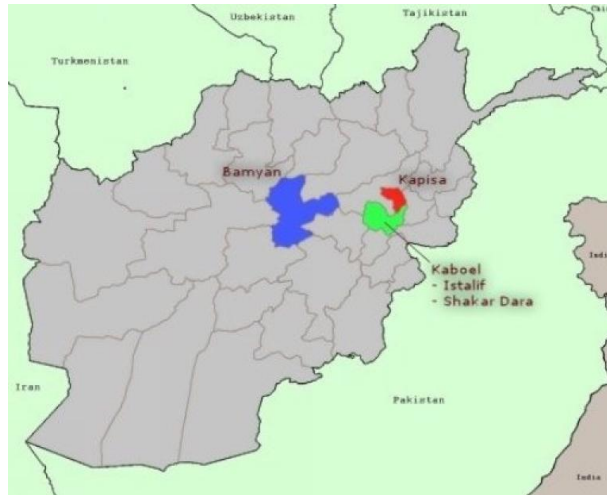
Uit deze beweging startte “Moeders voor Vrede” in België. Ook zij vragen : “Luister nu eindelijk ook eens naar de vrouwen.”

In 1992 richtte Jennie Vanlerberghe deze Belgische tak op.

Sinds 2002 is er een nauwe samenwerking met “Mères pour la Paix”, Frankrijk.

In Afghanistan, waar ze het initiatief namen om een vrouwencentrum op te richten, zijn ze een internationale NGO geworden.

“Mothers for Peace” is een a-politieke organisatie en zet zich nu wereldwijd verder in tegen geweld op vrouwen en kinderen en geeft hen hun waardigheid terug.

Het ontstaan van het Vrouwencentrum

In 2002 werd het initiatief genomen voor de oprichting van een 'Vrouwenhuis' in Istalif. De Belgische afdeling "Moeders voor Vrede" mobiliseert ook de Nederlandstalige Vrouwenraad om partner te worden. Op zijn beurt roept de Vrouwenraad zijn leden op mee hun schouders onder het project te zetten. En zo geschiede! Zo groeit het 'Vrouwencentrum' tot heel belangrijk project in een onmogelijk land.

De werking van het vrouwenhuis

Het is een feit: meisjes en vrouwen in Afghanistan zijn de meest vernederde vrouwen ter wereld. De traditie, de gezinswet en vooral de komst van de Taliban heeft hen volledig geïsoleerd en nog verder onderdrukt.

Soms is er hoop.... zoals in Istalif, een district 48 km boven Kaboel. Daar hebben Mothers for Peace, onder leiding van Jennie Van Lerberghe, het Vrouwencentrum gebouwd.

Istalif is één van de plaatsen waar een laatste gevecht tussen de Taliban en de Noordelijke (Commandant Massud) alliantie plaatsvond. De streek werd volledig vernield. Meer dan 5000 mannen werden vermoord. Er zijn ontzettend veel weduwen die voor het grootste deel aan hun lot worden overgelaten.

Momenteel is men langzaam aan het heropbouwen. In Istalif is er geen elektriciteit, geen stromend water. En er was absoluut geen gezondheidszorg. Het was een bijzonder moeilijke opgave om het project op het juiste spoor te krijgen. De mannelijke tegenstand was enorm. Veel geduld, moed en doorzettingsvermogen hebben van het Vrouwencentrum een unicum gemaakt.

De grote verandering kwam er toen in 2006 ook de mannen en families bij het project werden betrokken. De mannen krijgen toegang tot onderwijs en werk echter enkel op

voorwaarde dat ze hun dochters, vrouwen, moeders niet verhinderen om naar het Vrouwencentrum te komen.

Momenteel bereikt men er dagelijks 550 mannen en vrouwen. 75% van de families van het district Istalif zijn op de een of andere manier bij het project betrokken.

Doelstelling

De doelstelling van Mothers for Peace is toekomstgericht. Er wordt nooit zomaar iets gegeven. Er worden altijd veel kansen gegeven. Kansen die de bevolking zelf moet aangrijpen. Zomaar geven brengt mensen in een passieve houding. Daarom wordt van hen grote medewerking en veel inspanningen gevraagd.

Momenteel bestaat het Vrouwenhuis uit vier entiteiten:

- **Onderwijs:**
De alfabetiseringsklassen van het Vrouwencentrum werden sinds 2006 ook naar klasjes in de heuvels overgebracht. Zo kunnen meisjes en vrouwen in afgelegen gebieden toch onderwijs krijgen. Ze maken er gretig gebruik van. Al 300 vrouwen werden opgeleid. Er wordt nu ook op die manier aan jongens en mannen les gegeven. 80 jongens volgen momenteel ook Engelse les, 50 meisjes.
- **Landbouw en naaiateliers:**
De landbouwprojecten (kippen) voor de weduwen (drie klasjes met telkens minimum 10 leerlingen,) zijn heel opmerkelijk en worden goed opgevolgd. De landbouwprojecten voor de mannen (vier klasjes) kennen onder leiding van een veearts, Shir Zada, een grote bijval. Er worden ook kleermakers opgeleid.
- **Productie:**
De productie in het naaiatelier in het Vrouwencentrum werkt momenteel professioneel. De vrouwen komen werken en krijgen een maandloon, plus een vergoeding bij elk afgewerkt kwalitatief stuk, met nadruk op kwaliteit. Er zijn heel veel vrouwen die nooit op straat mogen komen, ze zitten opgesloten ergens achteraan in hun ruïne. Een naailerares bezoekt hen elke week en geeft hen borduurwerk. Ze worden er voor betaald. Op die manier krijgen die vrouwen wat eigenwaarde terug.
Van zodra er een betere en grotere afzetmarkt wordt gevonden, kan het Vrouwencentrum langzaam op zichzelf beginnen werken. Het is de bedoeling om ook de landbouwproducties winstgevend maken. Drie winkels in de bazar van Istalif verkopen de producten die in het Vrouwenhuis worden gemaakt.
- **Medische verzorging:**
De kern 'medische verzorging voor Moeder en kind' is heel belangrijk. In acht genomen dat de meeste vrouwen nog altijd onverzorgd thuis bevallen en heel veel

kinderen krijgen. De moeder en kindersterfte is nog altijd een van de hoogste ter wereld. Wekelijks komen zo'n 150 à 200 vrouwen en kinderen op consultatie.

“Naast medische verzorging, onderwijs en aanleren en aanbieden van jobs, zijn we ook gestart met het verlenen van microkredieten. We zijn gestart in 2003 met 30 vrouwen en we bereiken nu dagelijks 900 vrouwen. Er werden reeds een 10-tal verschillende satellietschooltjes opgericht in de omgeving, ook in de bergen, waar de vrouwen onderwijs krijgen, de koran leren lezen, handwerk leren, boetseren, werkjes die ze dan kunnen verkopen, ...”

Het bevordert de zelfstandigheid en zelfredzaamheid van de vrouwen, zodat ze niet meer vernederd en onderdrukt zouden worden.

3. Jennie Van Lerberghe

Zij is Vlaamse vrouwenactiviste, auteur en journaliste. Zij was Vlaams initiatiefnemer en stichter van het Vrouwenhuis in Istalif, Afghanistan.

Zij reisde er voor 't eerst naar Afghanistan in 2001, kort na de val van de fundamentalistische Taliban.

Afghanistan, dat mooie dorre land. Met unieke kleuren en heel veel oorlog. 25 jaar oorlog met de Russen, burgeroorlog, de Taliban, de Amerikanen, en nu opnieuw de Taliban.

Ze kent het streng Islamitische land ondertussen goed. De situatie van de Afghanen en vooral van de Afghaanse vrouwen raakte haar diep. 42 jaar is hun gemiddelde leeftijd. Slechts 12% van de vrouwen die zwanger zijn, kunnen op enige medische hulp rekenen. Afghanistan confronteert je met een harde realiteit. Een meedogenloze wereld waar vrouwen niks betekenen, voortdurend onderdrukt en vernederd worden. De mensenrechten in dit land zijn zo goed als onbestaande.

Met veel vallen en opstaan richtte ze in 2002 het Vrouwenhuis in Istalif op, op 48 km. van de hoofdstad Kaboel. Ze had er heel wat slapeloze nachten voor over, maar kreeg ook prijzen en internationale erkenning.

“De Afghaanse vrouw is één van de meest vernederde vrouwen ter wereld. Dat is niet noodzakelijk de schuld van de man. Het zit ingebakken in hun traditie. In een cultuur die vrouwen verlamt en vernedert is zo'n vrouwenhuis een klein wonder. We hebben er intussen meer dan 900 vrouwen opgeleid en hen zo een stuk zelfstandiger gemaakt. Maar ook mannen kunnen bij ons terecht, op voorwaarde natuurlijk dat ze hun vrouwen en dochters bij ons laten komen.

Een onwezenlijke droom ... die in dit onmogelijke land een succes werd.

Ze is auteur van het boek “Lach niet Khanoem”, dat ondertussen uitverkocht is.

Description of the project itself:

Introduction:

Na 33 jaar oorlog is het hele land één grote ruïne.

De oorlog doodde miljoenen mensen, vrouwen werden verkracht, het vee werd afgeslacht, de huizen werden in brand gestoken, de irrigatiekanalen werden vernield en de waterputten vergiftigd.

Door het vernielen van de irrigatiesystemen is de grond weer woestijngrond geworden en dus ongeschikt voor landbouw.

Op dit moment is nl. één van de grote problemen het totale gebrek aan zuiver water.

The “ WATERPROJECT ISTALIF – AFGHANISTAN” will contain:

1/aanboren van nieuwe waterputten voor allerlei doeleinden

2/herstellen irrigatiesystemen zodat de landbouw weer kan opgestart worden

Het eerste luik van dit project omvat dus op verschillende plaatsen opnieuw boorputten boren om te trachten zuiver water te vinden.

In Istalif is er momenteel GEEN drinkbaar water. Het water wordt dagelijks aangebracht door vrouwen en kinderen. Daarvoor stappen ze dagelijks een 3- tal uren. Door het gebrek aan zuiver water zijn er veel ziektes waaronder darminfecties, diarree enz. met soms de dood als gevolg. Slechts één kind op 4 wordt 5 jaar!

In het vrouwenhuis rijst ook de vraag voor stromend water, omdat het voor de kinderen en de vrouwen zo belangrijk is voor de hygiëne en dagelijkse verzorging. Tijdens hun maandstonden, na bevallingen enz ... wassen de vrouwen zich onvoldoende.

Wat de opbouw van het vernielde irrigatiesysteem betreft, moet men bijna van nul herbeginnen en dat met de summiere kennis van de mensen die achtergebleven zijn. Want al wie kon, ontvluchtte het land, ook de intellectuelen.

De planning is om een pijpleiding aanleggen van over de heuvels waarachter de besneeuwde bergen liggen, met een klein meertje er tussen in, tot aan het dorp. Met de

kennis en de goede wil van de mensen, die alsnog ter plaatse bleven zal men dit opstarten. Dat zal niet makkelijk zijn als men weet dat 90 percent van de bevolking analfabeet is en de gemiddelde levensduur ongeveer 40 jaar is.

Voör het Vrouwenhuis ligt nog een stuk grond van 5000 m² onbebouwd. We willen dat ombouwen en verbouwen, zodat de vrouwen daar groenten kunnen kweken. Maar daarvoor is er ook irrigatie en dus water nodig !

Dit alles zal dus gebeuren in samenwerking met en onder de leiding van de organisatie "Moeders voor Vrede", met Jennie Van Lerberghe.

Conclusion:

Er is dus een groot gebrek aan zuiver water zowel voor de gehele landbouw en de dagelijkse hygiëne.

Goals:

(reasons and thinking that led to undertaking the activity/project)

- *verbeteren van de gezondheid en levensstandaard, verlengen van de levensduur*
- *vrouwen kunnen i.p.v. urenlang te stappen naar de waterbronnen, nuttig werk doen in het vrouwenhuis en daardoor een inkomen verwerven*
- *landbouw kan weer opgestart worden, wat voor vele Afghanen hun enige bron van inkomen is.*
- *microkredieten zoals een kippenboerderij, het honingprojekt en het aanplanten van druivenplanten kunnen verder opgestart en uitgebouwd worden en kunnen op termijn winstgevend worden en zelfbedruipend.*

Why? – Our motivation:

Wij menen dat wij als internationale serviceclub voor vrouwen , vanuit onze instelling en overtuiging om de positie van de vrouw en kind in de maatschappij te verbeteren, dit project onze steun volop verdient. Afghanistan is in tijd van oorlog en onrust, moord en verkrachting, ontwrichting en ontreddeering. Wij willen met onze bijdrage een deel van het project financieren. Zowel op het vlak van sociale als economische ontwikkeling, gezondheid, rechten van de mens, verdraagzaamheid en onderlinge verstandhouding is er werk aan de winkel. Wij hopen dat in al deze facetten de vrouwen in Istalif toch wat hoop en moed vinden om verder te gaan.

"The story of the women and children in Afghanistan is a story full of sadness, horror and death. With your help the future of Afghanistan will be brighter and better for everyone, especially for women."

Martine Bossuyt

Total Cost of the project: 75.000 euro

Part III : Outcome and recommendations:

(Strengths, successes and benefits):

Daar het een nieuw project is zal het zeer regelmatig en van kortbij opgevolgd worden. Martine Bossuyt gaat nu in de maand mei 2010 naar Istalif, en zal nadien verslag uitbrengen in onze Statutaire Maandelijkse vergadering van de club SI Ieper. Jennie Van Lerberghe is twee maal per jaar zes weken aanwezig. De organisatie "Mothers for Peace" is het hele jaar door aanwezig met ofwel een Belgische of een Franse medewerker. Daar was ook een gepensioneerd landbouwingenieur, die drie maanden opleiding heeft gegeven aan mannen en vrouwen in verband met waterwinning. Binnenkort vertrekt een veearts die ter plaatse les zal geven en meewerken aan de microkredieten in verband met vee en landbouw. Het vrouwenhuis zelf staat 24u/24u onder supervisie van MfP. De bedoeling is uiteraard dat op termijn alles wordt begeleid en gesuperviseerd door Afghaanse vrouwen, maar nu is dat nog niet mogelijk.

Met de financiële steun van de Soroptimisten Clubs van West-Vlaanderens kan het waterproject gedeeltelijk gefinancierd en gerealiseerd worden. Het zal dan opgevolgd worden door "Mothers for Peace", waar wij door verslag en maandrapporten op de hoogte zullen worden gehouden, met bijhorende foto's van de uitbouw van het project.

Ook zouden leden van de Soroptimisten de mogelijkheid krijgen om het project ter plaatse te gaan bekijken wat een heel bijzondere ervaring is.

Het is dus de bedoeling dat wij, Soroptimisten, zeer regelmatig gebrieft worden over de stand van zaken.

Door de samenwerking met Mothers for Peace zal Soroptimist International ook betere naambekendheid verwerven.

